

- 1) Sąd i Izba Odwoławcza doszły do błędnego wniosku, iż istnienie goodwill (siły przyciągania odbiorców) doprowadziło do powstania prawa o znaczeniu większym niż lokalne. Nie ma to miejsca, chyba że siła przyciągania ma zasięg większy niż lokalny;
- 2) Sąd i Izba Odwoławcza doszły do błędnego wniosku, iż dowód konkurencji był dowodem mającym znaczenie jedynie dla prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd wywołanego mylącym przedstawieniem. Uwzględniony powinien zostać również argument, iż istnienie goodwill w sytuacji konkurencji uczyniłoby mylące przedstawienie niemożliwym.
- 3) Sąd i Izba Odwoławcza popełniły błąd traktując dowód używania znaku jako wskazówkę, iż goodwill była związana z wcześniejszym znakiem powoływanym przez wnoszącego o unieważnienie prawa do znaku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2011 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-77/11)

(2011/C 120/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Maganza i M. Vitsentzos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności aktu przewodniczącego Parlamentu z dnia 14 grudnia 2010 r. stwierdzającego, że budżet Unii na rok budżetowy 2011 został ostatecznie przyjęty, w zakresie w jakim akt ten pokrywa się z aktem ustanawiającym rzeczony budżet,
- ewentualnie oraz w zakresie w jakim stanowiłoby on odrębny od pierwszego akt, stwierdzenie nieważności aktu przewodniczącego Parlamentu z tego samego dnia, na mocy którego miały zostać przyjęte budżet Unii na rok budżetowy 2011 i miałyby zostać nadana mu moc obowiązująca względem instytucji i państw członkowskich,
- ewentualnie stwierdzenie nieważności aktu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego stwierdzającego, że budżet Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 jest ostatecznie przyjęty, w zakresie w jakim nastąpiło to przed zakończeniem procedury budżetowej w 2010 r. (budżet na 2011 r.),

— uznanie skutków budżetu na 2011 r. za ostateczne do czasu ustanowienia tego budżetu aktem ustawodawczym zgodnym z traktatami,

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Rada twierdzi, że w wyniku wprowadzenia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w dniu 1 grudnia 2009 r. ustanowienie rocznego budżetu Unii Europejskiej oraz budżetów korygujących powinno obecnie nastąpić na mocy aktu ustawodawczego wspólnego dla obu instytucji, czyli Parlamentu Europejskiego i Rady, które są jego autorem. Akt ten powinien zostać podpisany przez przewodniczących tych dwóch instytucji, zgodnie z art. 297 ust. 1 akapit drugi TFUE.

Rada podnosi w rezultacie, że akt ustanawiający budżet roczny na 2011 r. — niezależnie od tego, czy akt ten pokrywa się ze stwierdzeniem przewodniczącego Parlamentu, iż budżet na 2011 r. jest ostatecznie przyjęty czy też jest uznany za odrębny akt — jest niezgodny z prawem, w zakresie w jakim stanowi akt nietypowy, a nie akt ustawodawczy, który został przyjęty i podpisany wyłącznie przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z naruszeniem art. 314 TFUE oraz art. 288, art. 289 ust. 2, art. 296 akapit pierwszy i trzeci traktatu, a także art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Rada podnosi ponadto, że akt ten jest niegodny z prawem z uwagi na naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i naruszenie art. 314 ust. 9 TFUE.

Rada zwraca się w końcu do Trybunału o utrzymanie, stosownie do okoliczności, skutków budżetu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia, w którym budżet ten zostanie ustanowiony zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami traktatu.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Firenze (Włochy) w dniu 22 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Maurizio Giovanardiemu i in.

(Sprawa C-79/11)

(2011/C 120/13)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Firenze

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Oskarżeni: Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Vito Pigionica, Massimiliano Pempori, Filippo Ricci, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Inni uczestnicy: Franca Giunti, Laura Marrai, Francesca Marrai, Stefania Marrai, Giovanni Marrai, Alfio Bardelli, Andrea Tomberli